

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΛΟΓΟΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΜΕΤΑΣΤΑΝΤΑ ΑΓΙΟΤΑΦΙΤΗΝ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΝ π. ΙΩΑΚΕΙΜ ΣΤΡΟΓΓΥΛΟΝ

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΗΣ κ. ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ,
ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ, ΔΙΑ ΤΟΝ ΜΕΤΑΣΤΑΝΤΑ ΑΓΙΟΤΑΦΙΤΗΝ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΝ π.
ΙΩΑΚΕΙΜ ΣΤΡΟΓΓΥΛΟΝ, ΗΓΟΥΜΕΝΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΟΡΟΥΣ ΤΩΝ
ΕΛΑΙΩΝ, ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗΝ ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΑΥΤΟΥ
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ

Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Σεβάσμιοι Ἀρχιερεῖς,

Ἐκλαμπρότατε κ. Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος,

Ἐκλαμπρότατε κ. Πρεσβευτά τῆς Γεωργίας,

Σεβαστοί Πατέρες,

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ἐχθές μόλις συνεπληρώσαμεν τήν πασχάλιον ἀναστάσιμον περίοδον. Ἐχθές ἐψάλαμεν τό τελευταῖον «Χριστός Ἄνέστη» εἰς τήν ἐνάτην ὥραν τῆς ἑορτῆς τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα. Εὐθύς ἀμέσως ἠρξάμεθα τῶν ὕμνων τῆς Ἀναλήψεως. Ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἔσχομεν πεῖραν τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀοράτως παρόντος μεταξύ ἡμῶν ἐπί τεσσαράκοντα ἡμέρας, ἐπί δέ τῇ τεσσαρακοστῇ εἶδομεν Αὐτόν πνευματικῶς ἀναλαμβάνομενον εἰς οὐρανοῦς, ἵνα ἀποστείλῃ ἡμῖν Πνεῦμα Παράκλητον. Ὅλα ταῦτα δέ οὐχί μακράν ἡμῶν, ἀλλ' ἐπί τοῦ Παναγίου Τάφου, ἀφ' οὗ τριήμερος ἀνέστη καί ἐπί τοῦ Ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, ἀφ' οὗ εἰς τούς οὐρανοῦς ἀπέστη.

Ζῶντες ταῦτα ἐν χαρᾷ ἀναστασίμῳ καί χαρμολύπῃ Ἀναλήψεως, ἐβίωσαμεν κατὰ παραχώρησιν Κυρίου καί ἕτερον μυστήριον, τό μυστήριον τοῦ θανάτου ἡμῶν. Τό μυστήριον τῆς ἀρπαγῆς ἡμῶν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου, τό μυστήριον τῆς οἰκονομίας τοῦ Θεοῦ δι' ἡμᾶς μετά τήν πτώσιν ἡμῶν, τῆς ἐκδημίας ἡμῶν πρὸς Ἐκεῖνον ἄνευ τοῦ σώματος. «Σάρξ γάρ καί αἷμα βασιλείαν Θεοῦ κληρονομῆσαι οὐ δύναται». (Α' Κορ. 15,50).

Τοῦτο ἐβίωσαμεν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ μακαριστοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν, Ἀγιοταφίτου Ἀρχιμανδρίτου Ἰωακείμ, ἡγουμένου τῆς ἱερᾶς Μονῆς Ἀναλήψεως. Ὁ ἀγαπητός ἀδελφός ἡμῶν οὗτος, προσελθὼν ἐκ Χίου τῇ Ἀγιοταφίτικῇ Ἀδελφότητι εἰς ὦριμον ἡλικίαν, ἐσπουδακῶς τήν ἐπιστήμην τῆς Θεολογίας καί τῆς Νομικῆς, ὑπηρέτησεν ὡς καθηγητής ἐν τῇ Πατριαρχικῇ Σχολῇ, ὀλίγον δέ ἀργότερον ἀνετέθη αὐτῷ ὑπὸ τοῦ μακαριστοῦ Πατριάρχου Διοδώρου τό ἕναντι τοῦ προσκυνήματος τῆς Ἀναλήψεως κτῆμα τοῦτο τοῦ Πατριαρχείου, γνωστόν ὄν ὡς οἰκία τοῦ μοναχοῦ Μάρκου.

Ἐκτοτε οὗτος, ὑπηρετῶν ἐπί 18ετίαν καί ὡς ἐφημέριος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βηθανίας, ἀφιέρωσεν ἑαυτὸν ψυχῇ τε καί σώματι εἰς τήν ἀνέγερσιν τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τούτου

τῆς Ἀναλήψεως, τοῦ, ὡς μή ὤφελε, ἡμικατεδαφισθέντος, καί ἀνήγειρε τά πέριξ οἰκοδομήματα ταῦτα διά τήν φιλοξενίαν μοναχῶν καί προσκυνητῶν. Ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ διακονῶν, ἐδέχθη πρό ἐτῶν δολοφονικήν ὑπ' ἀγνώστων ἐπίθεσιν, ἐξ ἧς οὗτος διεσώθη θαυματουργικῶς, οὐχί ὅμως καί ἡ βοηθοῦσα αὐτόν μήτηρ αὐτοῦ, προσκυνήτρια Ἀναστασία, δολοφονηθεῖσα τότε καί ἐνταῦθα ἐνταφιασθεῖσα.

Ἐτοιμάζων ἐχθές τά τῆς ὑποδοχῆς τῆς Πατριαρχικῆς καί Ἀρχιερατικῆς συνοδείας τοῦ Προσκυνητάτου τῆς Ἀναλήψεως καί τῶν εὐλαβῶν προσκυνητῶν, οὓς πλουσιοπαρόχως ἐφιλοξένει καί ἐδεξιοῦτο, ἐδέχθη κατά παραχώρησιν Κυρίου πληῆγμα ἐγκεφαλικόν καί καρδιακήν προσβολήν, μετενεχθεῖς δέ εὐθύς εἰς τό παρακείμενον νοσοκομεῖον, δέν ἐπανεῦρε τάς αἰσθήσεις αὐτοῦ.

Ὁ πλάσας αὐτόν Κύριος, ἠὲ δόκησε νά λάβῃ τοῦτον παρ' ἑαυτῶ εἰς τό μεταίχμιον τῆς ἀναστασίμου καί ἀναληψίμου περιόδου. Τοῦτο, ληφθήτω, ὡς οἶμαι, ὡς ἐμφανές σημεῖον ἀποδοχῆς τῆς διακονίας αὐτοῦ παρά Κυρίου καί ἀφέσεως, ὧν ὡς ἄνθρωπος ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως ἤμαρτε. Κύριος ἀναπαύσαι τήν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν χώρᾳ ζώντων μετά ὁσίων καί δικαίων. Ἀμήν. Αἰωνία αὐτοῦ ἡ μνήμη.